

at stramme denne Afgift saa meget. Men jeg kan dog ikke nægte, at det ser lidt paafaldende ud, at man fra disse 5 Øre nu gaar saa lavt ned som til 2 Øre. Hvis der ikke er en ganske særegen Forklaring derpaa, forekommer det mig at være meget billigt, selv om man gaar ud fra den Betragtning, at Postvæsenet ikke ved disse Blade skal have nogen Fortjeneste eller noget Overskud.

Jeg skal imidlertid ikke tænke paa at stille noget selvstændigt Forslag om at forhøje den foreslaaede 2 Øres Afgift, men dersom den højtærede Minister skulde være af den Mening, at Forandring af Procentafgiften for abonnerede Blade til fast Afgift vil medføre en større Nedgang i Postvæsenets Indtægter, end han ønskede at gaa med til, kunde jeg tænke mig, at der kunde bødes derpaa ved en Forhøjelse af disse 2 Øre for de anmeldte Blades Vedkommende. Hvis derimod den højtærede Minister ikke under Hensyn til det, han nylig sagde, at man dog kunde tænke sig Muligheden af, at den Graduering af Portobestemmelserne for Aviserne, som nu vil finde Sted, meget vel kunde føre til en betydelig forøget Indtægt for Postvæsenet, selv om denne for nærværende Tid slet ikke kunde gøres til Genstand for nogen Beregning, skulde mene, at man kunde gaa til denne mere rationelle Afgift for abonnerede Blade, er det ikke mit Ønske, at Betalingen for de anmeldte Blade skulde forhøjes, men kun at gøre opmærksom paa, at vi i Fjor alle var enige om de 5 Øre, og at henlede Opmærksomheden paa, at den i Aar foreslaaede Nedsættelse til 2 Øre er meget stor. Talen er jo om mindst 3 Millioner saadanne Blade, saa der kunde nok være nogen Anledning til at overveje, om man ikke burde hjælpe Statskassen, som ganske sikkert ikke her faar noget Overskud. Thi det er et meget stort Arbejde, der her er Tale om, disse Fortegnelser skal, efter den Forklaring jeg har faaet, sendes ud til samtlige Postkontorer i Landet.

Hvis den højtærede Minister nu kunde stille sig velvilligt til Tanken om Ændringsforslag i den ene eller begge de Retninger, jeg her har antydnet, kunde jeg tænke mig, at vi kunde undgaa — i alt Fald vil jeg ikke foreslaa det —, at dette Lovforslag blev henvist til noget Udvalg, men at vi kunde ordne Sagen uden Udvalg ved anden Behandling af Lovforslaget. Jeg skal derfor efter den Henstilling, jeg har tilladt mig at gøre, afvente den højtærede Ministers Udtalelse.

J. Pedersen: Forslaget angaar jo, som det allerede er oplyst, kun Postvæsenets Forhold til Blade og Tidsskrifter. Den første Forandring, som i den Henseende er foretaget, er den, at Vægtgrænsen forhøjes fra 125 g til 250 g, og dette er naturligt, eftersom Blade og Tidsskrifter er vokset i Størrelse og dermed i Vægt.

Saa er der under 2) kommet en lille Bestemmelse om, at det ogsaa kan ordnes saaledes, at Postvæsenet paatager sig Besørgelsen af den lokale Ombæring af Blade. Hvis det kan gøres saaledes, at det ikke bliver for dyrt, vil det være en Fordel. Jeg tvivler noget om, at det kan gøres billigt. Det hedder i Forslaget, at Prisen i hvert Fald ikke maa være lavere end den sædvanlige Betaling for Ombæring af Blade, og det, tror jeg, er et Forbehold, der er ganske overflødig, for det vil ganske utvivlsomt ikke blive billigere, men endog dyrere. Men hvis det kan gøres for en rimelig Betaling, vilde jeg anse det for heldigt, om man kunde faa indført denne Reform.

Med Hensyn til det tredie Punkt kan jeg slutte mig til den Udtalelse, der kom fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), om at afløse den nu foreslaaede Procentberegning med en ensartet Takst af 10 Øre for hvert Eksemplar. Det maa jo være en Nemhed for Postvæsenet at have en saadan ensartet Takst i Stedet for at skulle regne med Procenter af de forskellige Priser paa Bladene. Det vil ganske vist betyde nogen Nedgang i Statsens Indtægt, idet det vil betyde en Nedsættelse for alle Blade, der koster mindst en Krone, og de fleste Blade koster noget mere, adskillige adskilligt mere, men for Bladene vil det jo være en Behagelighed, og jeg vil ikke nægte, at det særlig vil være behageligt for de større Blade. Og der vil være Grund til at tage dette Hensyn til dem, fordi de ved Siden af den Betaling, de giver for Bladenes Omdeling, tillige giver en Ekstrabetaling efter Vægt. Postlovens Bestemmelser om Vægtporto er jo ikke meget rationelle. Jeg kunde tænke mig to Maader, hvorpaa denne Sag kunde ordnes rationelt. Den ene var den, at man behandlede Blade og Tidsskrifter paa samme Maade, som man behandler Breve, og sagde: Indenfor den Vægt, som det overhovedet er tilladt at have for en Forsendelse, koster det det samme; om et Blad vejer 10 g eller 250 g, derpaa gør Postvæsenet ingen Forskel. Det var den Ordning, vi havde tidligere, men saa fik man indført den Bestemmelse, at der ved